

FELVÉDEL

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY.

Megjelen hetenként kétszer:
csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési díj:
Egy évre 8 krt
Fél évre 4 ..
Negyed évre 2 ..
Az előfizetési pénz-k és kéziratok a szerkesztőséghez küldendők —

Hirdetések díja:

Egy négy soros hasábolzott garmond sor 5 kr. — Bélyegdíj minden beig-
tatás után külön 30 kr.

Nyitási soroként 15 kr.

A hirdetések s azok díjai a kiadó-
hivatalba utasítandók.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Bánóczy Ferencz.

Szerkesztési iroda: Kovácsutca 380. sz. Rudaház.

Szerkesztő-társ

Karsa Tamás.

Kiadó:

Ifj. Werfer Károly.

Kiadó-hivatal:

Füteleza 342. sz. a. a ferencziek egyháza mellett.

Augusztus 20.

Legyen a kör, melyben forgunk, szűk vagy tágas, egyénre vagy világra terjedő, meg van saját ünnepe, melyen kiki multjáról elmélkedik, s benne kilátást keres a jövőre. Illő tehát, hogy legyen a hazának is ünnepe, melyen imára gyult millió honfisziv magasztalja a nemzetek Istenét és lelke hálás emlékezetével s nagyra törekvő szilárd elhatározásával fordulván az ősök szent szelleméhez, ismerni tanulja atyáit, kiknek jótevő kezei által elhíntett üdvös- és nemesnek magvaiból kinőtt terebélyes fák árnyat kínáló lombjai alatt békében időz.

A magyarok nemzeti ünnepe augusztus huszadika, tárgya pedig Szent-István király, ki először hordozá végig az Árpád-vér szerzete földön Jézus vallásának keresztlobogóját; ki először adott példát Árpád fiainak arra: miként kelljen a szent ügyért küzdeni.

Mily szép is e nap egy nemzet lelkesültségében! Mily megható lélekben látni az édes anyaföldre borult 7 millió magyart, kiknek e napon keblükben egy érzélem honol — az ősök iránti hála: Istenhez bocsátott szívük imájának egy tárgya van: a hon boldogsága.

E nemzeti ünnepélyt akár mint keresztények, akár mint dicső elődeinkre hivatkozó magyarok tekintsük, sajtászerű gondolatok és érzelmek támadnak nevesebb valónkban.

Mint keresztények lelkünk szent érzelmével Istvánt mint apostolt veszszük körül; mint magyarok homboldogító atyáskodásának intézményeit óhajtva — a remény esdőhangján kiáltunk hozzá:

„Hol vagy István király?
Téged magyar kíván,
Sok szenvedései közt
Te hozzád sóhajtván.“

E nemzeti ünnepély hatály s eszméje azon korba ragad vissza bennünket, mely a keresztény egyháznak és a magyar polgári alkotmány-
nak bölcsőjét egymás mellett ringatá.

Századok tüntek le azóta s nem egyszer borítá vészfellege e sokat, igen sokat szenvedett anyaföld egét: és mégis „megfogyva bár, de törve nem, él nemzet e hazán.“

Térdre magyar! térdre! az emberi elme által ki nem fürkészhető isteni gondviselés előtt. — — — Imára magyar! buzgó imára! mert Isten volt, ki felelted a vész napjain örködött. Az ő hatalmas jobbának műve az, hogy nemzeted amaz iszonyu küzdelmek közepette külső önkebledet tépő pártviszályokszulte csatákban résztvéve, egy ezredéven át el nem vérezett, hogy a legrettenetesebb kísérletek és vesztélyek után is „él magyar, áll Buda még.“

Mit rejt az utókornak titkos fátyola? Mi van jövőre fenntartva e nemzetnek? melyet Isten a világ népei közül kiválasztva, e szép hazára földére letelepített, hogy lenne védője a keresztény hitnek és terjesztője a műveltségnek, mind oly kérdések, melyekre feleletet adnunk

hinniünk szabad, hogy vallásos-
Szeres... erők- és egyetértésünkön alapuló tevékenységünkől függ megmaradhatni az annyi drága vérral szerzett anyaföldön, „melyen kívül nincs számunkra hely.“

A miértis: legyünk apáink vallásosságához hűk, hisz ugyis e kettő: „Hite/nek légy hive óh keresztény“ és „Hazádnak rendületlenül légy hive óh magyar“ igen szépen megférnek egymás mellett, s csakis e kettő által lehetünk jó hazafiak.

Legyünk bizalom- s megnyugvással felső-
ges királyunk iránt, ki uralkodói nemes szive legtisztább érzetéből óhajtja és akarja, hogy hazánk ősi elévülhetlen jogaiba visszahelyezze az egykori hatalom, virágzás és dicsőség aranykora ragyogjon e szép hon felett. Nem különben legyünk bizalommal azon nagy férfaink iránt is, ilyenek ugyanis igen kevesen vannak) kik a fejedelem kegyes intőszózatára a haza javáért elhagyva csendes családi tűzhelyüket, zilált közügyeink rendezésének nehéz küzdel-
terére léptek.

Legyünk türelemmel. Zabolázzuk nemzeti
átalakulásunk feletti ömömlékesültségünket; mert mint gr. Desseffy Aurél mondja: „nincs veszélyesebb tanácsadó törvényhozás és országos dolgok körül, mint a lelkesedés és enthusiasmus.“

Legyünk egyetértők, mert ne higgye senki, hogy e hazát a zivatar elől, mely reá jöhet, más menteni meg, mint a népek ama szent-
sége — az egység.

Legyünk végre tevékenyek, mindenki te-
het valamit, ki a kört, melyben van, betöltötte, eleget tett a hazának. És ha ilyenek leszünk, fog csak valósulni a „legnagyobb magyar“ e jóslata: „Magyarország nem volt, hanem lesz.“

Novák Géza.

Körültekintés vidéki gazdaszatunkban.

VI.

(Vége.)

Átmeneti korszakunkban sikeresnek vélt javítások.

Vidéki gazdaszatunk egyes lényeges hiányait nagy-
gyából előadván, hátra volna még a jelen átmeneti kor-
szakunkban, nézetem szerint helyesen alkalmazható ja-
vítások és sikeresnek vélt újítások elsorolásával végezni
be jelen értekezletemet; azonban nehogy tanuló letemre
akaratlanul professori szerepet öltsék, vagy azon hibába
essem, mit értekezletem előszavában a gazdaszati irodá-
lom népszerűtlen és eredménytelensége fő okául állítok
lenni, szűkegesnek és tanácsosnak vélem elsorolandó
nézeteimet a lehető világosan, meglehetősen szűk körre
szorítva és a csálhatatlanság teljes igénylete nélkül ta-
lalmi fel kegyes olvasóimnak.

Ha honi gazdaszatunk fejlődésére a rövid multba
visszatekintünk, arról győződünk meg, hogy az, mind
azon óriási nehezségek dacára, melyekkel utóbbi pár
évtizedünk alatt megküzdeni kénytelenített csaknem
mindenütt, hol az okszerű gazdaszati lényeges és elker-
ülhetetlen feltételei teljesen nem hiányoztak, nagyszé-
rű előmenetelt tett; mi vidékünk gazdaszatának előha-
ladását illeti, jölehet az ekkoráig nem sorolható a sze-
rencsésbek közé, mindazonáltal nézetem szerint a rövid
jövöben nem kis fejlődés és átalakulásnak az elebe, még
pedig azon egyszerű oknál fogva, mert vidéki gazdasza-
tunk fejlődhetőségének legfőbb akadályai korántsem le-

küzdhetetlenek, sőt azok megszüntetése nemzeti életünk
szabadabb fejlődésével jobbra önerők által is eszkö-
zölhetők.

Ez óhajtott szerencsésb jövő elérkeztéig. a midőn
is, kedvezőbb körülmények között előhaladottabb szomszéd-
dink követéseméltó példáinak utánzására és a tudom-
mány vívmányainak gyakorlati alkalmazására képesebbek
leendünk, jelen átmeneti helyzetében vidéki gazdasza-
tunknak következő újítások és javításokat vélnék általá-
nosságban sikeresen alkalmazhatni 1-ször. A vetésfor-
gás helyes megválasztását, minek feltételei nézetem sze-
rint következők: a) Vetésforgásunknak a jól értékesít-
hető természetmennyek azon fajából való összeállítás, a
melyek földünkön tapasztalás szerint legjobban díszlenek,
b) Miután a földben a növények élelmére szükséges táp-
anyagok többnyire felolvadatlan állapotban léteznek, és
azok csak időnkint a megmivelés által jönnek a növé-
nyek által felvehető állapotba; továbbá: miután gazda-
sági veteményeink egyes fajai jobbra külön alkatrészek-
ből lévén összetéve, tápigényeik is különbözők, leghe-
lyesebben úgy osztandjuk be vetésforgásunkat, ha az
egyenlő táplálékot igénylő növények egymásutáni vété-
sét lehetőleg kerüljük. c) Azon vidékünkön felette rit-
kán előforduló esetet kivéve, midőn szántóföldünket tul-
zott kövérsége miatt gyengíteni kívánjuk, fő törekvé-
sünket arra fordítsuk, hogy földünk termő erejéből
többet el ne vegyünk, mint mennyit annak trágyázás
vagy hevertetés által visszaadni képesek vagyunk, mit
hogy elérhessünk, őrizkedjünk többé gazdálkodni, mint
a mennyire befektetési erők terjed, inkább keveset de
jól, mint sokat de rosszul tartván mindenkor szem előtt.

2-ször. Jó és mély szántást. Az elsőnek feltételei:

a) Helyesen összeállított és vezetett ekfogat. b) A szánt-
tás idejének megválasztása. c) A szántóföldek nedves
állapotában az összetapadástól való (lehető) megőrzése.
d) A nehéz szántású és könnyen cserepesedő kötött
földeknek szalmas trágyávali trágyázás vagy magasan
meghagyott tarlóleszántás általi porbanyósítása. A mély
szántás ártalm nélküli eszközölhetőségének módjai kö-
vetkezők: a) a vastag, egyenlő rétegű, könnyű termé-
szeti és termékeny glebajú föld egyszerre mélyen szánt-
ható, b) a két utóbbi tulajdonnal nem bíró föld csak fo-
konként mélyíthető és pedig leginkább az őszi és tavaszi
ugarlásnál, a trágyázásnak azonban a föld mélyebb szán-
tásával arányt kell tartani, c) hol a felső földréteg vé-
kony és a másfajú és természeti alsóbb réteggel keverni
nem kívánjuk, ott a mélyítés csak földturo eke által esz-
közölhető. Gépészeink közül többen tettek már kísérle-
tet oly ekének előállítására, mely a rendes szántás mel-
let a felszínre hozni nem akart alsó réteget egy uttal
porhanyítaná is, minek feltalálása gazdaszatunk czélszerű
vitelére minden esetben nagy nyeresémet lenne, de csak
azon feltétel alatt, ha az eként készült eke két marha
által vonható lenne, azonban tudtommal a kísérlettevők
e feladatot ekkoráig megoldani nem voltak képesek.

3-ször. Helyes trágyakezelést és trágyázást. Ennek
bővebb magyarázata gyenge értekezletem határát jóval
meghaladja, kit e tárgy közelebbről érdekel, az könnyen
szerezhet magának népszerűleg irt kimerítő munkákból
e tekintetben bővebb felvilágosítást Óhajtandó volna,
ha e részben mindenki legalább annyi fáradságot venne
maganak, hogy: a) trágyájának honn árnyékos helyen
gödört készítene, b) azt olykor trágyával meglocsolná,
c) a földre kihordatása után pedig azonnal széthintetné,
ha mindjárt nem érkezik is azt azonnal leszántatni.

4-szer. Helyes és rendszeres eljárás az állatte-
nyesztés és hizlalásnál, továbbá vonó marhaink megva-
lasztása és etetése körül. A két elsőnek fejlesztésére
legjobb befolyással lehetnek a) egyes nagyobb földbir-
tokosok, b) hatósági vagy társulati helyes és czélszerű

intézkedések, c) díjazott kiállítások. — A vonó marhak megválasztásánál inkább az erőre és tartósságra tekintünk, mint a cizfiraagra, ezek megjelölése csak egyes esetekben és alkalmilag lehetvén czélszerű a takarmánynak nagyobb mértékbeni természetese és a vonó marhának állandóan istalóni tartása általánosán ajánlható és kívánatos.

5-ször. Végre a költséges gazdasági befektetések és merész vállalkozásoknak jelen mostoha körülményeink változtáig lehetőleg való kerülése, ez okból a czélszerűnek és üdvösnek bizonyult gépekből is, az elkerülhetlenül szükséges jó ekéket kivéve, csak azok megszerzésére törekedünk, melyek nélkülözése világos kárunkkal történék.

Ezek nagyjából az okszerű gazdaságtól kivett azon egyes tétel, melyekre vidékünk gazdáközönségének egy részét figyelmeztetni, illetőleg emlékeztetni nem látam feleslegesnek, addig is, míg ohajtva várt nemzeti kormányunk, országos és mezzei gazdasági egyetünk, vagy egyes e tekintetben képebb és gyakoroltabb egyének üdvös működésének sikerülend elhárítani gazdaságunk a kor igényeihez mért fejlődhetésének akadályait. Mit is mielőbb megérni segítsen bennünket a Teremtő.

szentimrei elek.

Az unghmezei takarékpénztár-részvény-egylet alapszabályai.

(Folytatás.)

38. §.

E szerint a takarékpénztár bevételeit képezik:

1. az alap- és tartaléktőke kamatai,
2. a felek betételei,
3. az ezek utáni kamatok,
4. az iratdíjak, a mennyiben azok beszédese az alapszabályoknál fogva megengedve van.

39. §.

Az intézet saját és kezelésére bizott pénzeit bár minemü nyereszei vállalatokba fektetni soha nem szabad, hanem azokat a 31. §. szabályához képest egyedül csak megszábot biztos kamatozásra lehet kiadni.

40. §.

A kiadások történhetnek:

- a) a betételek és kamataik vissza- és kifizetésér,
- b) a hivatalnokok és szolgálk fizetéseikre,
- c) igazgatási költségekre, u. m. szállásbérre, világitásra, fára, irászerekre, nyomtatási és póstai költségekre.

41. §.

A pénztár berekezzése naponként történik meg, s a pénztári készlet kerek számmal a főpénztárba tételik le, mely az igazgató vagy gondnok, a napi biztos és pénztárnok háromszoros zára alatt van. A kézi pénztárban, mely hasonlókép hármás, a napi biztos, könyvelő és pénztárnok zára alatt létezik, az utóbbi csak annyit

tart meg közvetlen saját őrizete alatt, mennyi az üzlet-folyamhoz a napi kiadásokra szükséges.

42. §.

Minden fél év végével, t. i. június 30-án és decz. 31-én történik a pénztári főzárlat s egyszersmind az egész kezelés mérlegezése.

43. §.

Az egész évi kezelésből eredő tiszta jövedelem három egyenlő részre osztatik fel, melyekből két rész az összes részvényekre osztalékuul jut, a harmadik pedig a takarékpénztár netáni veszteségei fedezésére a tartaléktőkébe fektetetik mind addig, míg az, az alaptőkével egyenlő összegre fel nem szaporodott.

44. §.

Ha valaki osztalékrészét egy év alatt annak rendeltetése szorint föl nem veszi, úgy az, az intézet javára tételik kamatozóvá, s a részvényesnek a törvényes elévülés határideje alatt egyedül csak az osztalékrészre van igénye, de soha nincs a kamatokra, melyeket az netán hajt.

45. §.

Ha a tartaléktőke az alaptőke felére növekedett, s tökéletesen biztosítva van, a részvényesek betételeikből 50%-ot visszavesznek; a másik 50%-ot pedig akkor veszik vissza, midőn a tartaléktőke 16,000 ftra felszaporodott, mely esetben a tartaléktőke helyettesíti az alaptőkét, a részvényesek mindazáltal tovább élvezik az őket részvényeikhez képest megillető előnyöket.

46. §.

Innentul a tiszta jövedelem harmadának (42. §.) csak fele része csatolatik a tartaléktőkéhez, másik fele az igazgató választmány ítéletéhez képest arra fog fordítani, hogy belőle, a mennyiben a tartaléktőke tulajdonképi rendeltetésének megóvása megengedi, szorgalmas és becsületes iparosok kamat nélküli kölcsönöket kapjanak, vagy hogy szegényebb sorsuak betételei magasabb kamatokban részesítessenek, vagy hogy jótékony és közhasznu helyi czélok, mint iskolák, szegény és betegápolódk, hozzájuk mért összegekkel gyámolítassanak, miről a jelentés a nmltu magyar kir. Helytartó Tanácsnak aláterjesztendő.

47. §.

Az intézet a 46. §-ban megirtakra fordítandó ajándékokat és hagyományokat is elfogad, s azokról külön könyvet vezet.

48. §.

A takarékpénztár a nála előforduló okmányok és iratokra nézve, úgy mint más magánintézetek, a bélyegkötelezettség alá esik; mindazáltal ő cs. k. Apost. Felsege 1841. évi augusztus 10-ről kelt legmagasabb elhatározásával legkegyelmesebben megengedni méltóztatott, hogy a takarékpénztári könyvecskék a bélyegkötelezettségtől egészen mentek legyenek, s az okmányok és iratok közül, melyek a takarékpénztár kölcsöntüzleteinél előfordulnak, tekiutet nélkül alakjukra vagy nevezetükre, a kölcsönösszeg erejéig csak azon okmányok illetékkötelezettek, melyek a záloglevelek helyét pótolják.

49. §.

A takarékpénztári betételek az 1850. évi april 25-ik jövedelmi adópátens 5. §-a által azon további legkegyesebb kedvezményben is részesítettek, hogy a jövedelem

mely takarékpénztári betétel alapján az intézetből huzatik, az adótól menten marad.

50. §.

Egyes betevőknek szabályellenes eljárások miatti panaszai a magyar kir. Helytartó Tanács elébe viendők, mely azok fölött, fenhagyva a magyar kir. Udvari Kan-czelláriához való föbbezést, itélni fog, s a szükséges intézkedéseket megteendi.

A takarékpénztár minden más esetben, hol fel-vagy alperesként lép föl, a törvényes törvényhatóság elé tartozik.

(Folyt. köv.)

Buda-pesti borkereskedési társulat. *)

Ezen czim alatt — Áldásy Antal ur volt buda-városi alkotmányos főkapitány, és Nádler János ur, a bécsi „hitef-intézet“ egyik volt igazgatója, (jelenleg pesti nagykereskedő) Budapesten legelőször megpenditetek és indítványoztak egy vállalatot mi nemzet-gazdaságunk egyik főágára, t. i. szőlőszet, illetőleg borszatra nézve nem csekély befolyással és horderővel bírna.**)

E szép és hasznos vállalat első gondolata és terve, ugyszintén az illető alapszabályok kidolgozása — hal-lomás szerint — az utóbbi tisztelt nagykereskedő urtól származik.

A tervezet lényeges pontjai ezek:

A vállalat nagyobbszerü kivitele — a terv szerint — mintegy 300 ezer forintot venne igénybe; mit részvények után szándékoznak behozni.

Az ily módon egybehozott tőke egy részét arra fordítaná a társaság, hogy mindennemü, de különösen finom magyar borokat (***) (üzletüzés végett egybevásárolna és saját pinczéibe lerakatna,

Itt aztán e borok a borszát legujabb és legész-szerűbb elvei szerint a lehető finom és tiszta kezelésben részesülnének.

E czélból a társaság a legkitünőbb pincze-mestereket (kik a finomabb kezelés és jelesen a borszállítás minden titkaiba különösen beavatvák) a külföldről hozatná.

Ezenkívül minden tervelő, tetszésétől függő meny-nyiségben, saját borait is az érintett pinczékbe lerakathatná: hol azok — a társaság jóállása mellett — hasonló finom s észszerü kezelésben részesítenének. A

*) Ajánljuk a bortermelők figyelmébe. (Szerk.)

**) A lelkes indítványozó urak az illető engedély végett folyamodásukat a magy. kir. helytartó tanácsnál már be is nyújtották.

***) Különös tekintettel a budapesti borokra.

TÁRCSA.

Védzellemeik.

Éjfél utött az óra.
A földi álmódora
Borongva néz az ég.
S az alvó fölsóhajta . . .
Álmában sincs nyugalma:
A szive most is ég.

Lenéz a szenvedőre
Az alvók égi őre,
S a környezőknék int.
Kik egykor ott lenn éltek
Honuk dicső ügyének
Dicső védőiként.

Es ők a földre szállanak
A csöndes éjszakának
Sötét felhőin át.
Az alvó ágya tája
Benépesült, — bus álma
Vigasztalóbbra vált.

S jövén a reggel ujra,
Bár él a honfi búja:
El vele a remény,
Ez ad erőt a karba
Munkálni nem lankadva
A szebb jövő művén.

Nem féltém én e népet
Ujult erővel ébred
Midőn ébredni kell.
Szivére intőn száll a
Multaknak fényes árnya
S oktatra kelti fel.

Bolgár Emil.

Öröm és keserv.

(Beszély.)

(II. pályamű.)

Jelige:

Hortobágyi pusztán fuj a szél.
Népdal.

(Folytatás.)

Endre eljöttnek vélé a pillanatot, melyben a fey-vertelen betyárt megtámadja.

— Mondj le most te, gaz! kiáltá, Peti mellére szegezve pisztolyát.

— Ki mer itt pisztolyt ragadni? dörgött most egy harmadik hang s szédult hajjal, kopott köpenyben egyenesedett fel az obsitos mint egy éji rém. — Le a fey-verrel!

Peti némán gondolkodott; mit akar ezen ember mindenütt velem?

— Peti! te menj vissza a „Madárijesztőbe“ s mullass, mig visszatérek. Magát pedig Endre urfi visszavezetem atyjához.

Önkénytelenül engedelmesskedtek.

De Peti nem tudta megállani, hogy az urfi után ne kiáltson:

— Emlékezzék szavaimra.

III.

— Azt monda: a „Madárijesztőbe!“ Menjek, ne menjek? Mit akar velem, nem játszik-e alávaló ármanyt. Miért ragadt ki csendes helyemből, hol annyi boldog

órát éltünk le szerelmes Zsuzsikámmal. Mi közöm volt nekem ahoz, hogy az öreg vásárhelyi, Péter molnárt ki akarta dobni malmából? Nem volt igazságom, midőn a a téns ur meg akarta lökni gazdámot, hogy visszatartottam urasági kezét? Ha zugolódt is, ez elmult volna s punktum. De Miklós azt mondja: fussunk, mert a tisztartó haragja iszonyu — és én futottam boldogtalanságomba. — Csoda-e, ha a madár kiszabadulva kalitjából, vadulni kezd? Betyár lettem. Hej! Miklós bátyó, mit akarhat velem? Azért se megyek a „Madárijesztőbe“, hanem elmegyek Zsuzsikához s megkérdem tőle: igaz-e az a mit Miklós mondott?

Éjfél lehetett. Az egész természet nyugodt, csak a malomkerék egyhangu kepelése zavará az ünnepélyes csendet.

Nehéz szível haladt Peti. Arra gondolt, hogy ki tudja, nem utoljára látja-e kedvesét s így szülőföldjét? Lecsüggeszté fejét — s könnyezett.

A puszták s rengetegek szilaj fia baránynyá szelidült a szerelem hatalma előtt. Keserűségét egy bubánatos dalban öntötte ki. Szokása ez már a magyarnak. Végre elérte a malmot.

Dobogó szível kocogtatott a kis ajtón.

— Ki az?

— Én vagyok, szerelmem, Zsuzsikám.

Az ajtó sebesen nyílt fel.

Szótlanul borultak egymás nyakába.

A boldogság symboluma volt e pár.

A ház előtti padra ültek le.

— Végre, mégis egyszer, szakítá félbe Zsuzsi a csendet.

Peti nem felelt, hanem e helyett átkarolá kedvesét s édes meglepéddel szemléle gyönyörű természetét.

— Oh Peti, Peti, mennyit busultam utánad.

— Igaz volna ez Zsuzsikám? . . . És Endre urfiért nem busultál?

Ujdonságok.

mely borokat aztán a társaság igyekezend a lehető jutános áron — bizonyos százalék mellett — a termelő nagy hasznára eladni.

Az érintett pinczék ennél fogva a magyar boroknak mintegy piacát képeznek.

E lerakott borokra aztán a társaság — ha kívánlatik — bizonyos %-tek mellett előlegezéseket is nyújthatna; s erre lenne a töke legnagyobb része fordítandó.

De mindenekelőtt a társaság első és legfőbb teendője volna az, hogy a magyar termelők s a külföld közt mintegy közbenjárót képezze.

Vagyis főfeladatául tűzné ki magának, a magyar borokat külföldön tisztán és teljesen hamisítatlan állapotban megismertetni, megkedveltetni, és lerombolt hitelüket ismét helyre állítva, a külfölddel élénk kereskedelmi üzletbe bocsátkozni, s ezáltal a magyar borok értékét emelni, s árfelemelésüket eszközölni.

E czélból a társaság a külföld legelső agensei és borkereskedőivel közlekedésbe és kereskedelmi viszonyba lépne; mi az utóbbiakra nézve is mondhatlan czélszerű s kényelmes volna, minthogy t. i. a társaság szigoruan becsületes eljárásáról biztosak lévén, az ide utazás fáradságaitól, költségeitől és sok egyéb kellemetlenségektől felmentethetnének.

A társaság t. i. a borok expedícióját is magára vállalná.

Ezenkívül a szóban forgó czél még biztosabb elértése végett — az érintett nagy kereskedő ur szakértő véleménye szerint — a társaság a buda-pesti anya-kereskedésén kívül a külföld legnevezetesebb pontjain: mint London, New-York, Moszkau, Pétersburghban stb. saját kezére fiók-boltokat is nyithatna.

Az érintett társaságnak külföldön a magyar borok jósága és nemessége ellen létező s egyrésztől rút csalók és borhamisítók által előidézett, másrésztől maguk a külföld bor-produczensei által saját érdekükben táplált előítéletek ellen mintegy harcra kellene szállnia, s e harcban győzni fogna, mert a jelszó „becsületesség s szigor-teljes lelkiismeretesség“ lenne a zászlójára tűzve.

A mondottakból kitünik, hogy ez új vállalat már magában véve is szép, közhasznú és jótékony lenne, mert boraink (mik egy paragon heverő arany-bányához hasonlíthatók) érvényesítését tűzné ki főczéljául, és ha az becsületes és értelmes kezekre bízánk, „jóvedelmessége“ semmi kétséget nem szenvedhetne.

* F. hó 18-kát, mint Ő Felségének legmagasabb születésnapját városunk kegyelettel ünnepelte meg. A székesegyházban tartott isteni tiszteleten számosan voltak jelen.

* Ő Felsége születése napjának alkalmából Schalkház Lipót kassai vendéglős a helyben állomásozó cs. kir. katonaságnak 7 hordó bort ajándékozott.

— Folyó hó 18-án, mint Ő Felsége születése napján tartott isteni tisztelet után Láncoz József főispán ur ő méltósága, a megye teremébe összehívott megyei tisztikar előtt, a nagy nap magasztosabbításul a megye fegyverrel szolgáló személyzetével a szolgálati eskőt ujjalag letétette.

* A „Sürgöny“ szerint f. hó 12-én kelt legfelsőbb elhatározásnál fogva L á n c z y József Abaujmegye főispánja ezen hivatalától fölmentetett s részére legfelsőbb kegyelemből ezer frtnyi nyugdíj engedélyeztetett.

* Rítka eset adta elő magát. A Ranktól Olcsvár felé vivő uton becsületes ember talált egy podgyászt, így a kárt vallott elvesztett tulajdonához juthat, ha szerkesztőségünknel jelentkezvén, a valósággal egyezőleg adja elő a talált podgyász tartalmát.

* *Serenade Liszt tiszteletére.* A pest-budai dalárda, a mult pénteken este serenaddal tisztelte meg Liszt Ferenczet, mint az említett dalárda tiszteletbeli tagját. A dalárda néhány népdalt énekelt el a plébánia-épület ablakai alatt, hol a zene nagy mestere szállva van, mire Liszt, Bülow és neje, s Reményi, tapsokkal jutalmazák a dalárda jóindulatát. Előadás után Liszt felhívta Zimay Lászlót, a dalárda karigazgatóját, s elismerését nyilvánítván, felkérte, hogy mutassa be neki eddig megjelent szerzeményeit.

— Johnson az északamerikai elnök még mindig súlyosan beteg.

Vegyes hírek.

— Az országgyűlési helyiségek ügyében kiküldött bizottmány megvizsgálván a Pest városában e czélra alkalmas vagy czélszerűen átídomítható helyiségeket, végre azon véleményben állapodott meg, hogy a felsőház uléseire csekély változtatásokkal alkalmas lesz a muzeum-terem. Az alsóháznak pedig egy ideiglenes országház lenne építendő, a mintegy 700 négyszögölnyi városi kaszárnya helyén. a főherceg Sándor-utczán, s muzeum-kerttel szemben. A tervek elkészítésével és a költségvetéssel Ybl. Discher, Szkalniczky és Wieser építésczék bizattak meg. Ha az épület az országgyűlés megnyitására nem készülhetne el egészen, az alsóház egyelőre a városi vígadó nagy termében tartaná uléseit. — Pestváros gazdasági bizottmánya is közakarattal

késznek nyilatkozott a kérdéses telek átengedésére, de a föltételek, melyek szerint a kérdéses telek az országának átengedtetnék, még véglegesen nincsenek megállapítva; azonban szóba hozott azon ajánlat, hogy a telek minden kártérítés nélkül engedessék át, ugy mindazáltal, hogy ha az állandó országház fölépülne, az ideiglenes a városnak minden megtérítés nélkül adassék át, minthogy a város egy is hazafui feladatának fogja tekinteni az állandó országház építésére szükséges telket hasonlólag ingyen felajánlani.

— Egy párisi ujdondász 1842 óta különféle lapokban naponként 20 ujdonsült hirt adott, tehát évenként 7300-at. Hogy e híreket összeszedhesse, naponként 40 kilométert sétált telen, nyáron, sárban, hóban. Egy mathematicus kiszámítá, miszerint ez ember 10 év alatt annyit sétált, mint a a földet nyolczszor körüljárta volna. Ujdonságaiért összesen 72000 frankot kapott. Szintén ezen ujdondász minden embernek azt ajánlja, hogy ujdonságvadász legyen, mert csak így menekülhet minden testi bajoktól és orvosoktól.

— A bécsi egyetem ötszázados ünnepén egy pozsonyi szolgabíró is nevezetessé tette magát. A befejező lakomán felköszörölte a vele nagyon barátságosan társalgó rektor, Hyrtl, még pedig magyarul; elmondta, hogy Hyrtl ugyan Kis-Mártonban született, de nagy Márton lett belőle, stb. — Erre Hyrtl, a ki rózsaszin kedvében volt, szintén magyar nyelven válaszolt s kijelenté, hogy „boldognak érzi magát, hogy magyar.“ Ézért aztán most van ismét alkalom a német lapoktól a rektor urnak!

Irodalom.

Vettük Udvardy Vincze „Dicsőség és szerelem“ című két kötetes beszélygyűjtömenyét. A dicsőség és szerelem, e két hatalom csinos plasticai képekben van itt megfestesítve, s az olvasó sok élvezettel fogja forgatni e lapokat. A két kötet bolti ára 2 frt, de a szerző (Pest, Lipótczár 4. sz.) még aug. 15-dikéig 1 frt. 80 kr. előfizetési áron fogad el megrendeléseket, melyek bérmentesen teljesíttetnek. A pártolást annál is inkább ajánljuk, miután a tiszta jóvődelem az írói segélyegyletet illeti, s az előfizetés oly mostohán történt, hogy — mint a mellékelt számadásokból látjuk. 200 frtnál több a födözetlen kiadás.

Egyveleg.

—y. I. Ferenc: francia király s udvari bolondja. V-ik Karoly, német császár, hódításai napjaiban engedélyt kért I. Ferenc-től, legelkeseredettebb vetélytársától, seregeivel Franciaországon keresztül vonulhatni. I. Ferenc a lovagias ualkodó, ezen naiv kérelmet egyszerűen be akarta elejteni, de történetesen az udvari bolond megállta. „Mit mondanak Sire?“ mond az udvari bolond „Utlevelet V. Főhercegnek.“ „Mit hordasz hódod alatt, bolond?“ „A bolondok lapstromát.“ „Ki nevért irtad be utószor?“ „V. Károlyt, és ha on e passust aláírja, ön nevért írom utára, Sire.“

— Merre megyünk?
— A városba. En tudom, hogy Peti odament, katonának beállni.
— Jól van itasika, én leányomnak tekintelek.
Rózsika a vér. obsitos nyakába borult s hangosan zokogott.
— Menjünk tehát atyám!

Petire fényes sors várakozott.
A katonai pályá a dicsőség pályája.
Egy talizmán volt szívében, mely megvédte őt a golyók között.

E talizman — a szerelem, a tiszta lángoló szerelem. Hadnagy lón. Ez volt álmának netovábbja s szerelem után első gondolata. — Le volt róva a régi bűn. — Mindenütt a dicsőség fényét látta; az árnyék, mely őt lépésről lépésre követé, el volt előtte titkolva.
Ez árnyék az obsitos szürke köpenye volt.
Az X-i csatában vagyunk.

Egyike volt ez a legnagyobb csatáknak. Mind a két fél tudta, mi a kötelessége.
Peti ott harczolt a többi vitézek közt egyenlő vitézséggel, egyenlő bátorsággal.
Pengeit a kard, futyult a golyó s dörgött az ágyú.

Alig tudta magát megvédeni a feléje szegzett kardoktól, csodákat helle mivelnie.
Egyszerre azonban egy éles vágást érte jobb karján s öntudatlanul hullott le lováról.

A kardok megszűntek csörögni, a trombita elnémult, a csatának vége lón.
Háromezer vitéz boritá a véres csatátér.
(Vége köv.)

Hogy is kérdezhetsz ilyet? mondá méltatlankodó hangon Zsuzsika.

Egy hosszú csók volt a válasz.

— S a cserjésben nem voltatok ketten Endre urfival? kérdező ismét szomorú küzdelemmel Peti.

— Ki mondta azt? kiálta ártatlanságának érzetében Zsuzsi. Peti, Peti, te már nem szeretsz, nem akarsz engem szeretni.

— Oh, tudtam én azt, hogy az öreg csak tréfát úz velem. De megbocsátok neki apámért.
S szerelemmel karolá át kedvesét.
— Most pedig, kezdé a szót, Zsuzsikám jól vigyázz szavamra.

— Csupa fül vagyok, enyelge Zsuzsika.
Mennyi szerelem volt e két szívbén.

— Ne ijedj meg galambom, ha azt mondom, hogy bucsuzni jöttem. Jó az isten, megsegít. A harc kitért hazánkban, és én megyek hogy méltó legyek hozzád. — Tűrs vigasztaljon meg emlékezetem. — Ha azt mondják: Peti elhagyott, — ne hallgass a rágalmozó szóra. En esküszöm, hogy ha az ég akarja enyém leszsz, enyém örökre!

Zsuzsi sirva borult a betyár nyakába.
— Ne sirj Zsuzsikám, lelkelem. Eljövök meglátod. S ha talán ott kell el veszne, ott a csaták golyózáporában, ugy — —

— Veled halok meg! . . .
Hagyjuk őket, ne lessük el érzelmeik ömlengését.

IV.

Az öreg obsitos a „Madárijesztő“-be sietett.
Nem is gyanította hogy Peti Zsuzsikával volt, s nem a mint ő megparancsolta a vígadók közt.

Elérte a csárdát.
Épen benyitni készült, midőn valaki hátulról megtántja szürke köpenyét.

— Ki az? susogá a vén baka.
— Én vagyok Rózsika, a korcsmárosné lánya.
— No mit akarsz? kérdé boszankodva Miklós.
— Édes Miklós bátyám, egy kérdésem volna magához.

— No csak hamar, hamar.
— Hol van Peti?
E kérdés nagy hatással volt az öregre.

— Hát nincs itt?
— Nincs. Vigyázzon magára Miklós bátya, tudok ám mindent.

— Mit tudnál, ha magam sem tudok semmit. S ezzel benyitott az ivóba.
Figyelmesen körüljártatta szemait a vígadókon. Hijába, Peti nem volt ott.
Arca elkomorult. Ujra a mult háborgatta. Kirohant.

— Megyek ő utána, megyek, feltárom előtte a titkot, mely kedvesétől elvasaltja. Vagy tartsam meg fogadásomat, melyet egy haldokló kötött szívemre? s huzam-halaszszam halálomig? mit tegyek? ő bizonyosan katonává lesz. — hadd legyen, a dicsőség és nagy tettek pályája ez. Nem lesz vesztese; hátha betyár marad, vajjon mi leend belőle. De Rózsika? Csakugyan szereti-e Petit, gyönyörű pár volna belőlük.
— Meg van! a terv kész.
— Előre!
Lépteket hallott. Ki lehet ily korán?
Pár percz múlva Rózsika állt előtte.
— Én vagyok Miklós bácsi.
— Leányom mit teszesz?
— Követem Miklós bácsit. Oh ha tudja ama emészto lángot, mely keblemben dul, nem fog eltaszítani magától. Én szeretem Petit.
— De Rózsika, bizol-e bennem?
— Oh, most már igen, mert megértém terveidet.

GAZDASÁG ÉS ÜZLET.

Kassai piac, augusztus 19-én 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönkint	570	540		
Kétszeres "	440	—		
Rozs "	380	340		
Tengeri "	370	360		
Árpa "	260	240		
Zab "	180	170		
Kása "	680	640		
Borsó "	9	8		
Lencse "	7	640		
Bab "	8	7		
Örlött dara	11	10		
Tatárka	920	—		
Burgonya	240	2		
Aszuszilva	11	10		
Szesz itezéknint	19	19 1/2		
Marhahus fontonkint	15	—		
Bornyuhus "	16	16		
Sertéshus "	20	18		
Vaj itezéknint	56	52		
Zsir "	40	38		
Szalonna fontonkint	40	36		

Kassa, augusztus 19-én. Időjárásunk pár nap óta esős, mely igen jó a szőlő- és káposztára. Heti vásárunk népes, az árak itt-ott lejtébe szálltak mint azok a fennebbi rovokban láthatók.

Eperjes, augusztus 18-án. Buza köblönkint 4 frt. 60 kr.—6 frt. Rozs 3 frt. 40 kr.—3 frt. 80 kr. Tengeri 4 frt. 20 kr.—4 frt. 80 kr. Árpa 2 frt. 80 kr.—3 frt. — kr. Zab 2 frt. 40 kr.—2 frt. 80 kr. Kása frt. 7 kr.—7 frt. 60. Borsó 5 frt. 60.—6 frt. Lencse 5 frt. 60.—6 frt. — kr. Bab 7 frt. 20 kr.—3 frt. Örlött dara 8 frt.—6 frt. —9 frt. 60 kr. Tatárka 6 frt. 50 kr.—7 frt. Burgonya 2 frt. Aszuszilva 9 frt. 40 kr. Szesz itezéknint (magyar iteze abroncs alatt 30 fok) 24 kr. Marhahus fontonkint 12 kr. Bornyuhus 10 kr. Sertéshus 18 kr. Vaj itezéknint 48 kr. Zsir 50 kr. Szalonna fontonkint 40 kr. Kassai liszt-láng mázsáknint 19 frt. Zsemlyelisz 8 frt. Középkenyérlisz 6 frt. Rozs középkenyérlisz 2 frt. 50

Ungvár, aug. 13. A piaci árak hivatalos kivonat szerint következők: Buza köblönkint 4 frt. 80. Rozs 3 frt. 20. Árpa 2 frt. 80. Zab 2 frt. Kukuricza 4 frt. 20.

Burgonya 2 frt. Bab 7 frt. Lencse 6 frt. Borsó 12 frt. Kása 8 frt. Szesznek itezéje 18 kr.

Gálszós, augusztus 17. A piaci árak következők voltak: Buza köblönkint 5 frt.—kr. Gabona 3 frt. 30. Árpa 2 frt. 10. Zab 2 frt.—. Tengeri 4 frt. 50. Paszuly 6 frt. 30. Lencse 4 frt. 80. Kása 8 frt. Krumplics 1 ft. 60. Széna mázsája 50 kr. Szalma 40 kr. Szesz itezéje Scula B. 14. Reamur 30 fok 36 kr. Tojás darabja 1 kr.

Bécsi börze augusztus 18-ról.

5% Metallique	69.30
Nemzeti kölcsön	73.95
Bankrészvény	784.—
Hitelintézeti részvény	176.30
Londoni	109.40
Ezüst	107.25
Arany	5.18

Hivatalos értesítő.

Árverési hirdetmény.

Gedeon Kelemen felperesnek Gedeon István nádasi lakos alperes ellen 2311 f. 85 kr. és járuléka iránti ügyében a tek. kir. ítélőtáblának f. év febr. 14-én 15637. sz. a. kelt végzése alapján a f. évi május 23-án 131. sz. a. hozott árverési végzés Abaujmege törvényszékének f. év július 12-én 1687. sz. a. kelt határozatával jóváhagyatván, ezennel közhírré tétetik, miszerint ezen ügyben a lefoglalt juhok, lovak, tehének, ökörök, s egyéb ingóságok f. év augusztus 22. napján d. e. 10 órától kezdve megyebeli Nádásd helységében nyilvános árverésen becsáron alól is készpénz fizetés mellett eladotni fognak.

Kelt A.-Csájban aug. 10-én 1865. 46(3)3 **Bodnár Bertalan,** kiküld. végrehajtó főszolgabíró.

4921. p. sz. 46(2)2

Árverési hirdetés.

Kassa szabad királyi város törvényszéke által f. évi júliushó 28-án 4921. p. sz. a. hozott végzés következtében ezennel közhírré tétetik, hogy Löwenstein Károly részére Pollitzer Fannitól 246 frt. 24 kr. és járuléka erejéig bíróság lefoglalt különféle női köpenyek és kelmék f. évi augusztushó 23-dik és több következő napjain kezdve föutczán 462. sz. a. házbán levő panaszolt nő boltjában, mindig reggeli 9 órákor azonnali készpénzfizetés mellett közzárverés útján el fognak adatni. Kelt Kassán 1865 augusztus 12-én. **Klestinszky László,** törv. tanácsnok, mint kiküldöt végrehajtó bíró.

368. t. k. sz. 50(2)3

Árverési jegyzőkönyv.

Kassa sz. kir. város törvényszéke mint telekkönyvi hatósága részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint Cserszky Püternő szül. Szabó és pertársainak Jekelfalusi Tamás alperes elleni 4900 o. e. frt. o. e. és járuléka iránti végrehajtási ügyben a kassai 540 telekjegyzőkönyvben 620. helyrajzi és 188. o. i. sz. a. az adós külvárosi 12793 frt. 63 kr. becsült házában 1-ső árverési határnapul f. évi szeptemberhó 21-dik, a 2-dik árverési határnapul f. évi október 21-dik napjának d. e. 10 órája kitűzetik, oly világos kijelentéssel, hogy az 1-ső árverésen becsáron alól nem ellenben a 2-dik árverésen becsáron alól is elárvereztetik.

Miről a venni szándékozók azon megjegyzéssel értesítettek, miszerint az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban bármikor megtekinthetők.

Kelt Kassán 1865. évi júliushó 21-én tartott városörvényszéki mint telekkönyvi hatósági ülésből.

Árverési hirdetés.

Alólított részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint sz. kir. Kassa város törvényszékének f. év augusztushó 14-én 3259. sz. a. kelt végzésével komlósi lakos Weisz Józsefnek kassai lakos Weinberger Mátyás elleni 1200 frt. s járuléka iránti váltóügyében az árverés elrendelgetven, az alperesnél lefoglalt kész férfi s női lábbelnek kikészített bőrök, bolti s házbutorzat f. év augusztushó 21-dik s következő napjain mindig reggeli 9 órától kezdve alperesnek a föutczán a Novelly-féle házban bérelt boltjában becsáron alól is készpénzfizetés mellett elárvereztetni fognak.

Kelt Kassán 1865 augusztus 16-án. **Rélay Róbert,** törv. aljegyző, mint kiküldött végrehajtó bíró.

379 t. k. sz. 52(1)3

Árverési hirdetmény.

A kassai takarékpénztár részéről Schiibeck Józseftől 4600 frt. és járuléka erejéig bírói lefoglalt a kassai 1899-ik tjt. 34 és 35 o. i. és 658 és 659 n. r. sz. a. 8588 frt 19 kr. becsült ház bírói első elárverezésére f. é. sept. hó 23-ik és a 2-ik árverési napul f. é. october hó 21-ik napjának mindég d. e. 10 órája a városi telekkönyvi helyiségében tüzetik azon megjegyzéssel miszerint az első árverésen becsáron alól nem — ellenben a 2-ik árveréskor becsáron alól is eladandó leszzen.

Az árverési feltételek a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

Kelt Kassán 1865-ik évi jul. hó 28-án tartott városörvényszéki mint telekkönyvi hatósági ülésből.

380. t. a. sz. 55(1)2

Pályázat.

A kassai kir. jogakademianál a magyar jogtörténelmi és statisztika tanszéke megüresedvén, a tanszék betöltésére, melylyel, ha arra rendes tanár neveztetik a, évi 1050 frt. rendszeresített fizetés, a magasabb 1260. illetőleg 1470 frt. évi illetés fokozataiba való előléptetési joggal, és 105 frt. tandíjjátalány, — ha pedig rendkívüli tanár leendő kinevezve, 945 frt. évi fizetés és 52 frt. 50 knyi tandíjjátalány van egybekötve, a nu, mk helytartótanács f. hó 11-én 58,577 sz. a. kelt kegyes intézvénye folytán ezennel pályázatot hirdetnek.

A pályázók életleirési vázlatlalt adatlalt, és végzett tanulmányaik, akadémiai fokozatuk, nyelvismereteik, különösen magyar nyelveni előadási képességük, nem különben erkölcsi viseletük, eddigi alkalmazásuk igazolására vonatkozó okmányokkal kellőleg felszerelt folyamodványokat az alólított kassai kir. jogakademia igazgatójánál, a nyilvános alkalmazásnak levél előjárásuk útján folyó 1865. évi szeptember 28-ig bezárólag benyújtani tartoznak. Kelt Kassán 1865 auguszt. 19.

Demkő Imre, kir. jogak. igazgató

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.

4791. és 5007.

Árverési hirdetmény.

Kassa szab. kir. város tanácsa részéről ezennel köztudomásra hozatik, miszerint f. évi szeptember hó 6-án d. e. 9 órákor a város udvarház-teremében következő lakások, szántóföldek stb. közzárverés útján fognak kibéreltetni.

sz.	B é r l e t t á r g y	Bérleti idő	Kikiáltási ár	
			frt.	kr.
1.	Kassán a fegyverház nevű épületben mészárszéki helyiség	3 évre	151	—
2.	Kassán a fekete sas című épületben (mészárszéki helyiség) bolt	3 "	350	—
3.	A városi katonai nagylaktanyai markotányosi jog	3 "	805	—
4.	A kisladnai kopanyini szántóföldek	3 "	58	32 1/2
5.	A kassai határban halászláti jog	3 "	22	—

Az árverés megkezdése előtt a résztvevni szándékozók a bérletlány kikiáltási árának 10%-ját bántpénnel tartoznak az árverelő bizottság kezébe letenni. — Ezen bérletlányok iránt zárt irásbeli ajánlatok is ellátva, a 15% bántpénzzel f. év szeptember 5-ig a polgármesteri hivatalnál elfogadtatnak. — A kibérelési feltételek a hivatalos órákban a polgármesternél és a v. számvevőségénél megtekinthetők. Kelt Kassán 1865 évi augusztus 17-iki tanácsülésből.

Az irásbeli ajánlat mintája.

Alólított ezennel kötelezőleg kijelentem, hogy a Kassa sz. kir. város tulajdonához tartozó (a birtok megnevezése) a közzétett hirdetmény és a f. évi 2235 sz. tanácsi határozattal megállapított feltételek mellett kibérelni szándékozom és ajánlatom elfogadtatása esetére évi bérképen — frt. — kr. fizetésére magamat kötelezem.

Külsz.

Haszonbéri ajánlat a sz. kir. Kassa város tulajdonához tartozó (bérletlány) gyalg illetőleg.)

Magán hirdetések.

Alólítottnak unghmegeyi csicseri tagosított birtokából 700 hold egymásután következő hat évre kellő biztosíték mellett bérbeadandó. A feltételek iránt értekezhetni a tulajdonosnál Csicszerben. 45(2)3

Vezerle János.

Körülbélől 500 hegyaljai urasági 2 1/2 akós vasbroncsos hordók, legjobb minőségben Mád- és Erdőbényéről eladandók **Schalkház Lipótnál,** Kassán. 49(2)2

Két külön szoba

nőtlen urak számára, Benczur házbán 186. szám alatt. 53(1)2

Nagy-Mihály városában a koshoz czimzett vendégfogadó f. évi sept. 1-sején 3 egymás után következő évekre t. i. 1866, 1867 és 1868-ra árverés útján a többeligerőnek haszonbérbe adatik. — A feltételek az urod. irodában a szokott hivatalos órákban megtekinthetők. 54

A szépírástükre a szép lelkeknek.

Csak egyedül **Werfer Károly** könyv-, mű- és hangjegyekereskedésében Kassán, felső Föutczsa 342. sz. a. a ferenczesek egyháza mellett, kapható:

MAGANOKTATÁS A SZÉPIRÁSBAN

Freiwirth L. szépírótol, 182 működő írástanítónak mestere. — Ára 1 frt. 5 kr. o. e.

Ugyanott kapható.

francia, rózsas, zöld, chamois és lilaszínű **Damassé de luxe** papirost, a név kezdő betűinek ingyen domborkinyomatával ellátott 100 drbnak ára 1 frt 80 kr., 100 darab nyolczadrét francia levélpapiros 100 darab levéborítékkal csak 1 frt, ugyszinte 100 darab látogatójegy dombornyomással 1 frt 20 kr., 100 db nyolczadrét levélpapír finom tokban, a név kezdő betűinek ingyen nyomatával, 100 db borítékkal, 1 tuczet finom aczéltoll, 1 vonalzott lap, 1 tályel, 1 rajzón, 1 darab spanyolviasznak és 1 üvegose Alizarintintának ára összesen 1 frt 75 kr. o. ért